

Tasavallan puolesta." Toisissa li- puissa, joita työläisnaiset kantoivat, oli taas heidän ajatuksiaan neuvosto- tasavallan puolesta sisältäviä tunnus- lauseita. Järjestyneissä riveissä asa- pui kaikilta piirin alueilta työläisiä. Joukkojen läheystyössä kokoontumispaik- kalle, kiirivät ilmassa voimakkaat val- lankumouksellisten laulujen säveleet, joita säesti tasainen joukkojen as- tunta.

"Kaikkihan veljiä oomme työläisperheistä vain. Veljeysliiton me luomme se taistelukumme ain."

Kokoontumispaikalle päästyään, yh- tyivät heitä odottaneet toverit lau- luun. Mutta vieläkin mahtavampana kohoavat avaruuteen Internationalen voittoiset säveleet. Sen voittoisen hymnin voittoiset säveleet, jotka tu- hansin kerroin ovat kaikuneet työ- läisten huulilta, ovat nostaneet, ei ainoastaan proletariijoukot ja puoli- proletariiset joukot tuhansittain ja miljoonissa Neuvosto-Vallan puoles- ta, vaan pikkuporvarilliset ja n. s. "in- telligenssin" piirit se laulu on kut- sunut taisteluun sosialistisen Neuvos- to-tasavallan säilyttämiseksi. Tässä- kin joukossa oli tämän piirin alueella asuviasta neuvostovalan eri virastoissa palvelevia henkilökuntia melkein ko- konaisuudessaan mukana.

Kokoontumispaikalle oli tullut 19—20 vaunua, jotka kulettivat noin 1800 nousevan joukon asemalle, sillä työpaikaksi oli määrätty Valkeasa- aaren ratapihan puhdistaminen.

Raitiovaunussa kului matka kuin silmänräpäyksessä, vaikka sinne to- dellisuudessa on lähes puolen tunnin matka. Vaunussa ei istua murjoteta, vaan kuin sitä tehdään porvarivaltioissa, vaan täällä kulutetaan aika joko kes- kustelemalla, yleisistä päivän kysy- myksistä, tahi laulamalla vallanku- mouksellisia lauluja, sekä toverillisesti keskustellessa. Siinä pureva, ar- vostelu Georg Georgen, Millerandin, Brandingin, politiikasta on etualalla. Keskustelu on vilkasta, yksi ja toi- nen vaunussaistujista pistää keskus- teluun kristallin kirkkaan arvostelunsa ja tuomionsa imperialistien harjoitta- masta politiikasta työläisten orjuutta- miseksi. Yks' kaks' kuuluu ylinnä ääni: "Toverit, me olemme perillä."

Toisiaankin, Suomen aseman edus- talle seisoi vaunu. Jokainen riensi kiireesti junaan, sillä oli määrä, että heti lähdetään työn tantereelle, kun sinne aikovat ovat päässeet vaunuun. Pitkä juna odottikin meitä asemal- la, mutta siellä oli jo toisestakin pii- riä kokoontuneita työläisiä, jotka myöskin olivat matkalla samalle työ- paikalle. Toverillista tervehdystä seu- rasi vilkas ja huumorista rikas kes- kustelu!

Juna lähti ja silloin Internationalen säveleet katkasivat kaiken keskus- telun.

Matka Valkeasaareen sujui mel- kein yhtä lyhyessä ajassa kuin raitio- vaunulla oli matkamme sujunut. Mat- kan varrella, jos pistäydyt toisissa vaunuissa, vallitsi siellä mielten hilpe- ys. Kaikkien silmistä loisti iloisuus ja reippaus, liikkeissä ja puheensä- vyyssä kuvastui voitonvarmuutta, kes- tävyyttä käymään sit'leimämpiäkin, vai- keampiäkin taisteluja, kuin mitä tä- hänastiset taistelut ovat olleet.

Valkeasaarelle tultuamme, jokainen riensi työpaikalle. Ja vähäinen tuo työnarmeija ei tällä kertaa ollutkaan, joukko käsitti 1,500—1,700 jäsentä. Mutta oli työtäkin sille joukolle, sillä oli pitkälti ratapihaa ulos korjattava vanhat ja mädänneet ratapölkkyt ja pi-

nottava ne pinoon ja osa niistä tuo- tava kotimatalla kaupunkiin.

Työ jaettiin niin, että miehet kan- geilla ryhtyivät pölkkyjä vääntämään ylös naiset kantoivat niitä pinopaik- koihin, missä toiset miehet niitä jär- jestivät määrätyn korkeisiin pinoihin. Kas siinä työjärjestys, joka toverilli- sessä keskustelussa hyväksyttiin ja jota jokainen ryhtyi heti toteutta- maan.

Nopeasti siinä nousi pölkky pöl- kylle. Missä se uhkasi tehdä hiukan- kin vastarintaa, noustakseen maasta ylös, kuului heti tuon tunnetun junt- tamiehen komennukset: "yks, kaks, kolme." Ja jo pölkky nousi maasta. Vaihdettiin aina välillä kankimiehiä, sillä konttoritöissä työskentelevien kä- det alkoivat pian punaisilta näyttää. Vallankumouksellisten laulujen laula- minen työn ohessa antoi ikäänkuin lisää työn tehokkuutta ja joustavuut- ta ja intoa.

"Kaikki on kättemme työtä kruunujen perusteekin. Itse me patruunat teemme hiomme pistimetkin."

"Mutta kaikissa kapitalistisissa maissa kapitalistit ja heidän puolel- leen siirtyneet sosialidemokraattisen puolueen johtajat, ovat koettaneet käyttää tätä Työläis-Venäjä "lau- antaitaloita" esimerkkinä, saadakseen maansa työläisten työtehoa kohoaa- maan entisestään", kuulee keskustelu viriävän suomenkielillä puhuvan työ- väien keskuudessa. — "Aivan", kuu- luu monen suusta. Mutta eihän min- kään maan työväestö ole enää niin tietämätöntä, että se ei osaisi tehdä eroa Työläis-Venäjän ja oman maan- sa valtion välillä. Siinä yksi ja toi- nen työläisistä johtaa keskustelua vuoronsa perää, samalla kuin pöl- kky toisensa jälkeen kääntyy kyljel- leen ja tulee pois viedyksi pinoon työllä.

Siinä työläisistä yksi selittää, kuin- ka Saksassa Scheidemannilaiset koet- tivat nostattaa työtehoa juuri Venä- jän esimerkillä. Ovapta he mennee työväenvallankumouksen asian pettä- misessä niinkin pitkälle, että ovat imperialistisen porvariston kanssa laillistuttaneet neuvostoaatteen. Sen on Saksan porvaristo hyväksynyt pe- rustulaisissa mainittavaksi. Ja kun sen kerran on porvaristo hyväksynyt, niin silloin se on todiste siitä, että se ei ole heidän luokkaeduilleen vas- rallista. Että Saksan oikeistososiali- demokraatit yhdessä maansa porva- riston kanssa ovat protsitueeranneet neuvostoaatteen, sen saman neuvosto- aatteen, jonka avulla Scheidemann ja Noske y. m. nousivat valtaan mar- raskuussa 1918, on Saksan vallanku- mouksellinen työväestö osottanut ja tulee siihen hetkeen asti sitä aina o- sottamaan, kunnes työväestö heidät yhdessä porvariston mukana on lo- pullisesti suistanut vallasta.

Nykyiset neuvostot Saksassa eivät niille kuuluvan vallan nojalla ole ver- rattavissa Neuvosto-Venäjällä toimi- viin. Saksassa toimivalla neuvostolla on ainoastaan nimellinen valta käsi- sänsä. Todellinen valta on kapitalisti- luokalla. Mutta Saksan vallankumu- uksellinen työväestö toimii näissä "neuvostoissa". Toiminnallaan se o- soittaa niiden valhevallankumoukselli- suuden, samalla valmistaa työväes- tää ottamaan todellisen vallan niille elimille. Venäjän esimerkkiin vedo- ten, eivät enemmän Saksan kuin tois- tenkaan maitten kapitalistit, ole saaneet työläisten työtehoa kohotetuksi.

Painavastoin se laskeutuu huiavaava vauhtia kaikissa maissa. Ja siihen

on aynä imperialistisen sodan aiheut- tama kurjuus ja köyhtyminen, suut- tumus, väsyminen, taudit ja riittä- mätön ravinto — kuningas nällän esi-ntyminen kaikkialla. Kapitalistit yhdessä noskelaiten kanssa kaikissa maissa huutavat, työrauhaa ja että työtehoa on kohotettava, siitä seuraa ravinnon y. m. lisääntyminen. Mutta tätä vastaan on työväestö noussut kaikkialla. Sen tinkimättömänä vaa- timuksena on se, että maailmanso- dassa porvariston asettama vekseli työväestölle, on sen nyt lunastettava, tahto se sitä eli ei. — Mutta porva- risto ei missään maassa tule sitä vek- seliä lunastamaan hyvällä mielellä, ja vähällä taistelulla — heittää toverin äänekääseen selostukseen, juuri paik-alle joutunut työläisnainen, joka to- verinsa kanssa kantaa pölkkyä pi- noon.

— Eipä suinkaan, vastaa joku jou- kosta, joka lähtee jatkamaan äskei- sen toverin selostusta. Mainitsee, että siinä vekselinsä lunastuskysymyksessä porvaristo tulee tekemään monta pe- tosta työväestölle, ennenkuin sen sil- mät lopultakin aukenevat näkemään vihollisensa kaikessa alastomuudes- saan. Monella tavalla koettaa porva- risto pelotella työväestöä pois vallan- koukselliselta tieltä. Yhtenä pe- lotuksena on tämän Neuvosto-Venä- jän olojen mustaaminen. Siihen loan heittämiensä ovat yhtyneet oikeisto- sosialidemokraatit kaikissa maissa. Niin on laita Suomessakin. Sielläkin porvariston kanssa yhdessä tanneri- lais-ryömäläis-huttuslaiset puhaltavat samaan torveen. Suomen noskelaiset ovat niitä "johtajia", jotka tunnus- tavat luokkataistelun ja proletariaatin osuuden sanoissa, mutta elävässä elämässä eivät uskalla sitä ajatusta ajatella loppuun. Hyväksyvät luok- kataistelun porvaristonkin hyväksy- mässä muodossa, mutta ei siinä muo- dossa, joka sen saa raivoamaan ja paljastamaan viimeisenkin torham- paansa. Ja kun noskelaiset sellais- ta luokkataistelua eivät kannata ja toiminnallaan tule edistämään, tyk- käävätkin riistäjäherrat heistä ja ot- tavat heidät seuraansa. Niinpä ne riistäjien kanssa pauhaavatkin tämän Neuvosto-Venäjän muka kaaosmai- sesta olotilasta ja odottavat pienessä jännityksessä sen kukistumista. Jos eivät sitä nyt enää jaksaa odottaa niin nyt heille on tullut uusi nuotti lauluun. Ja se on se, että täällä bolshevikit ovat luopuneet neuvosto- toiminnasta tehtaissa ja palanneet takaisin täysin kapitalistiaeen kome- toon, että yksi komentaa ja pitää johdon käsisään; ja että se kauppa, jota Neuvosto-Venäjä käy ulkomaille on "valtiokapitalistiseen kansantalou- teen" nojautuvaa kaupankäyntiä, kun- ten tunnettu työväenansian petturi J. V. Keto "Sos.-dem." aivan äskettäin kirjotti. Nämä Suomen noskelaiset, niinkuin kaikkien toistenkin kapita- listien maitten työväen petturit, pel- käävät tunnustamasta sitä, että työ- väen diktatuuri on myöskin luokka- taistelun kausi, joka on kiertämätön niin kauan kuin luokat eivät ole hävitetyt. Siinä on asian ydin. Ja kun ne "johtajat" ovat pelosta peit- täneet päänsään, Marxin opin sydä- men, ovat he joutuneet porvariston leiriin.

Se, että Neuvosto-Venäjällä siirry- tään yhdenmiehen järjestelmään teh- dasoloissa, ei suinkaan johdu siitä, että se olisi esimerkki kapitalistisesta komennosta. Tapa on kylläkin pe- rintöä kapitalistiselta ajalta, mutta nyt sitä toteutetaan työväen valtiot-

sa, jossa yksityiskapitaliami ja sille nojautuva kapitalistinen valtio kukis- tettiin lokak. 1917. Sen jälkeen se valtiona ei ole hengittänyt päivää- kään. Työväenvalta on jo niin lu- jalla pohjalla, että työn jouduttami- seksi ja työtehon kohottamiseksi voi- daan siirtyä tehtaissa henkilöjohtoon. Näin se asia on. Ja tämän ymmär- tää Suomenkin työväestö ja tuntee sen sydämessään ja mielessään, että se on totta, sanokoonpa ja kirjotta- koonpa sitä vastaan noskelaiset kuin- ka paljon tahansa. Neuvosto-Tasa- vallassa tehdään työtä koko yhteis- kunnan hyväksi, eikä yhdenkään yk- sityisen hyväksi. Jos täällä tehdään vaikka 12 tuntisia työpäiviä, niin ni- tä ei tehdä kenenkään Sinebrykoff- nimisen kapitalistin hyväksi, vaan ne työtunnit, ylityötunnit, lauantai-tal- koissakin, tehdään vapaaehtoisesti, ja ne hyödyttävät koko Neuvosto-Tasa- valtaa. Niin on asianlaita täällä. Suomenkin työläiset ymmärtävät val- lan hyvin sen, että on eroa sillä, jos tekee työtä kapitalistille, tahi työväen valtion hyväksi. Mitään "val- tiokapitalistista" kaupankäyntiä Neu- vosto-Venäjä ei harjota. Kauppa on neuvostotasavallan monopolina. Ke- ko valtakunnan, työväen tulevaisuut- ta silmällä pitäen tehdään kauppa kapitalististen valtioiden kanssa. Ka- pitalistit kylläkin työntäisivät suuret tavaravarastonsa, jotka niiden sil- mien edessä yhä vaan kasvavat ja ovat uhkaavana pulan synnyttäjä, mutta siinäpä se mutta onkin, kun tänne ei vaan oteta mitä roskaa hy- vänsä. Tätä maata ei tehdä mikai- kään kamasaksojen maaksi, vaan kai- kella toiminnalla pyritään kehittä- mään sosialistista yhteiskuntaa. Tätä eivät ymmärrä työväenansian petturit.

— Sosialistisen yhteiskunnan ra- kennustyötä edistetään näillä "lau- vantai-talkoillakin", lausuu päättävä- sti joukosta.

— Aivan, — vastataan kuin yh- destä suusta. Tarttuupa joku jou- kosta heti selittämään sitä, että pro- letariaatin, joka vallan ottaa käsiin- sä, täytyy kulkea kaikkialla uuden yhteiskunnan rakennusmaalla esi- mäisenä. Sen täytyy saada temma- tuiksi mukaansa koko proletariaatin joukko, joka on altis pääoman vas- taiselle vallankumoukselliselle taiste- lulle. Mutta lisäksi saada vedetyksi tähän taisteluun porvariston lopulli- seksi kukistamiseksi työväenvallan ai- kanakin, pikkuporvaristoa edustavat ainekset. Kaikki nämä joukot täy- tyy proletariaatin etujoukon vetää mukaan siihen taisteluun, jota se käy toisessa muodossa ja toisin keinoin silloin kuin se on vallannut vallan kä- siinsä. Uuden taloudellisen fuomis- työn, uuden yhteiskunnallisen yhtey- den, uuden työkurin ja uuden työ- järjestelmän tielle proletariaatin etu- joukon on saatava kaikki nämä jou- kot. Tätä jättäjänsäistä työkykyä ei ole proletariaatti itselleen inenyt muualta, kuin kapitalistisen suurtuo- tannon aineellista ehdoista.

Kapitalismin vallitessa se kaikkial- la kulkee etujoukkona, sillä työjär- jestelmä, työkurit, kaikki ne on sille kasvannut ja juurtunut. Se omaa siis juuri niiden aineellisten ehtojen no- jalla kyvyn järjestää parempaa, kor- keampaa yhteiskuntaa, kuin mitä ka- pitalistinen yhteiskunta on ja voi olla.

— Työ sujuu aivan kuin itsestään, yhden tovereista pitäen vähän kom- vempaa "ääntä" sakiasta. Viimeisen pölkyn ääreen oli päästy, kun vas-

(Jatkoa kolmannella sivulla)